

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/97/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514010362
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3514010362.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a členov senátu JUDr. Petra Tótha a JUDr. Jozefa Janíka v trestnej veci proti obžalovanému G. X., nar. XX.XX.XXXX v I. Y., vedenej pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1T/137/2014-212 zo dňa 16.03.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. februára 2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný G. X. - nar. XX.XX.XXXX v I. Y., trvale bytom Z. nad Z., J.C. K. XXXX/XX, na slobode,

o d s u d z u j e :

Podľa § 158 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods.2, ods.3, ods.8 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods.1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému podmienene odkladá výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 50 ods.1 Trestného zákona súd obžalovanému u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 61 ods.1, ods.2 Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného G. X. za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 8. 7. 2013 v čase o 9.30 h viedol osobné motorové vozidlo Škoda Felícia, ev. č. Z v obci Nové Mesto nad Váhom po ceste 11/504 (Odborárskej ul.) smerom od Malinovského ul., pričom v km 70,20 na križovatke tvaru „T“ s miestnou komunikáciou Čulenovou ulicou, kde ako vodič pri obchádzaní iného motorového vozidla stojaceho pred riadne vyznačeným priechodom pre chodcov v rozpore s §

4 ods. 1 písm. f), § 4 ods. 4, 137 ods. 2 písm. c) a s) Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke nedal prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádzal cez priechod pre chodcov a do tohto vozidlom narazil a následkom čoho došlo k dopravnej nehode a k zraneniu chodca poškodeného V. X., prechádzajúceho po tomto priechode, ktorý v dôsledku nárazu utrpel zranenia, a to odreniny pravého predkolenia, pomliaždenie a odreninu ľavého predlaktia, dvojité zlomeniny 2. - 5. rebra vľavo, vnútrokrbnú viacúlomkovú zlomeninu dolnej časti píšľaly vľavo s dislokáciou a dvojitú zlomeninu ihlice vľavo, v dolnej časti ihlice nad členkom trieštivého charakteru s terciálnym výlomkom, teda také poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo liečenie, počas ktorého mal poškodený dobu do 6 týždňov závažným spôsobom sťažený obvyklý spôsob života.

Za to bol odsúdený podľa § 158, 36 písm. j), l), 38 ods.2, ods.3, ods.8 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods.1 písm. a) podmiennečne odložený a podľa § 50 ods.1 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba v trvaní 2 roky. Zároveň mu bol podľa § 61 ods.1, ods.2 Tr. zákona uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 3 roky.

Uvedený rozsudok napadol v zákonnej lehote odvolaním obžalovaný a to vo výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že rozsudok nepovažuje za dôvodný vo výroku o treste. Trest je síce podmiennečný, avšak považuje ho za neprimerane prísny a to najmä s poukazom na výmeru trestu zákazu činnosti. Vzhľadom na okolnosti vzniku nehody, to že je viac ako 40 rokov držiteľom vodičského oprávnenia a najazdil viac ako milión kilometrov bez nehody, nedopustil sa iného protispoločenského správania, je potrebné uložený trest považovať za trest v rozpore so zásadami ukladania trestov podľa Trestného zákona.

Preto navrhol, aby krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a uložil mu podmiennečný trest na dolnej hranici trestnej sadzby bez uloženia trestu zákazu činnosti.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca navrhol odvolaniu vyhovieť a zvážiť, či je vôbec potrebné ukladať trest zákazu činnosti.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu obhajcu.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania B. - podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Neopomenul pritom skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné vo vzťahu k ukladaniu trestu zákazu činnosti.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, tak ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchal obžalovaný. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr. por. Keďže však odvolanie smerovalo len do výroku o treste, nepovažuje krajský súd za potrebné bližšie sa zaoberať skutkovými zisteniami a na ne nadväzujúcim výrokom o vine.

Vo vzťahu k výroku o treste musí krajský súd uviesť, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu, a to v parciálnej časti týkajúcej sa trestu zákazu činnosti, nedostatočne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy.

V tomto smere treba prisvedčiť odvolacím námietkam obžalovaného, že vzhľadom na spôsob spáchania prečinu, trestnú minulosť obžalovaného a jeho správania sa v priebehu prípravného konania a konania pred súdom, sa výmera trestu zákazu činnosti v trvaní 3 roky javí ako neprimerane prísna. Z okolností

prípade jasne vyplýva, že sa jedná o ojedinelé a nedbanlivostné „vybočenie“ z bežného spôsobu života obžalovaného, obžalovaný spáchanie skutku úprimne oľutoval, napomáhal pri jeho objasňovaní, ako vodič sa až do spáchania aktuálneho prečinu správal zodpovedne. Navyše, od spáchania trestného činu uplynula doba takmer 3 rokov.

Sumarizujúc a zväžiac uvedené skutočnosti potom dospel krajský súd k záveru, že svoj účel najlepšie splní trest zákazu činnosti na samej spodnej hranici trestnej sadzby. Zároveň však s poukazom na spôsobený následok, i keď spôsobený z nedbanlivosti, nebolo možné akceptovať tvrdenie obžalovaného, že nie je dôvod na uloženie trestu zákazu činnosti. Krajský súd v tejto súvislosti pripomína, že z dôvodu generálnej i individuálnej prevencie sa pri trestných činoch v doprave, ktorými bola spôsobená ujma na zdraví, javí práve ukladanie trestu zákazu činnosti v primeranej výmere, ako najvhodnejší prevýchovný a prevenčný prostriedok.

Krajský súd zároveň uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby, ktorý sa v tejto súvislosti javil tiež ako potrebný a vhodný prostriedok najmä z dôvodu prevencie, pričom uloženie miernejšieho trestu (ako žiadal obžalovaný v odvolaní) by už nekorešpondovalo s potrebami individuálnej i generálnej prevencie.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto odvolací súd rozhodol tak, že zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a sám rozhodol tak, že obžalovanému uložil trest zákazu činnosti v kratšom trvaní. Keďže zrušil celý výrok o treste, uložil mu tiež podmienený trest odňatia slobody, v podstate v rovnakej výmere, ako to už urobil súd prvého stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.